

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1934/2015
10.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Марине Говедарица и Слађане Накић-Момировић, чланова већа, у парници тужиоца В.М., из К., чији је пуномоћник М.Ћ.М., адвокат из К., против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова, Полицијска управа у Крагујевцу, коју заступа Државно правобранилаштво из Београда, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4151/14 од 15.05.2015. године, у седници одржаној 10.12.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4151/14 од 15.05.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суд у Крагујевцу П1 1815/13 од 08.07.2014. године усвојен је тужбени захтев и обавезана је тужена да тужиоцу на име неисплаћене накнаде зараде за време коришћења годишњег одмора у периоду од 03.06.2010. до 30.11.2011. године исплати износ од 9.178,76 динара са законском затезном каматом почев од 03.04.2014. године па до исплате, на име доспеле законске затезне камате обрачунате до 02.04.2014. године износ од 3.706,75 динара, затим да тужиоцу на име разлике неисплаћене зараде по основу плаћеног одсуства исплати износ од 1.732,55 динара са законском затезном каматом од 03.04.2014. године до исплате и износ од 798,88 динара на име обрачунате законске затезне камате до 02.04.2014. године. Одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 4151/14 од 15.05.2015. године, усвојена је жалба тужене, преиначена је првостепена пресуда и одбијен тужбени захтев.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, у смислу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе, па је Апелациони суд у Крагујевцу решењем Р1 384/15 од 16.10.2015. године предмет уступио Врховном касационом суду на стварну надлежност.

Испитујући побијану пресуду применом члана 408. и члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био запослен код тужене на радном месту полицијског службеника у Полицијској управи Крагујевац. Вештачењем од стране вештака финансијске струке је утврђено да је тужиоцу умањена зарада за време коришћења годишњег одмора за 7.384,94 динара и да камата од доспелости сваког месечног потраживања до дана вештачења износи 3.706,75 динара. Исто тако, тужиоцу је за време плаћеног одсуства у спорном периоду умањена плата за 1.723, 55 динара, а камата од доспелости сваког месечног потраживања по наведеном основу до дана вештачења износи 798,88 динара.

На основу утврђеног чињеничног стања, правилно је у побијаној другостепеној пресуди примењено материјално право када је првостепена пресуда преиначена и тужбени захтев одбијен.

Према члану 146. став 1. Закона о полицији („Службени гласник РС“ бр. 101/05, 63/09), полицијски службеници и други запослени у Министарству унутрашњих послова имају право на плату која се састоји од основице, коју утврђује Влада и основног и додатног коефицијента у односу на звање, посебне услове рада, опасност, одговорност и сложеност посла. Висину коефицијента из става 1. овог члана утврђује министар актом о платама запослених, уз сагласност Владе (члан 146. став 3. Закона). Због посебних услова рада, опасности за живот и здравље, одговорности, тежине и природе посла, рада на дан празника који је нерадан, ноћног рада, рада у сменама, прековременог рада, дежурстава, приправности и других видова нередовности у раду, чланом 147. став 1. овог закона прописано је да се запосленима у министарству могу утврдити коефицијенти за обрачун плате који су од 30 до 50% номинално већи од

коэффицијента за друге државне службенике, а у висини масе средстава потребних за исплату додатних коэффицијената из члана 146. став 1. овог закона.

Према овлашћењима из члана 146. став 3. Закона о полицији, министар је 26.06.2006. године донео Правилник о платама запослених у Министарству унутрашњих послова, којим је утврђена висина коэффицијената из чл. 146. став 1. овог закона. Према члану 9. став 1. тог Правилника, запосленима у МУП-у припада и стимулативна накнада у висини од 10% на плату за време проведено на раду, као и у току привремене неспособности проузроковане повредом која је наступила у вршењу или поводом вршења службе. Према ставу 2. овог члана, право запослених на стимулативну накнаду искључено је за време одсуства са рада која нису обухваћена ставом 1. овог члана, као и у случају искључења запосленог из службе, за време док траје искључење.

Према неведеним одредбама закона, у спорном периоду плата запослених у МУП-у представља износ добијен множењем основице коју утврђује Влада, са основним и додатним коэффицијентом, који утврђује министар, у смислу чл. 146. став 1. и 147. став 1. Закона, уз увећање од 0,4% за сваку навршену годину радног стажа (члан 146. став 2. Закона). Овако добијен износ представља плату на коју су запослени код тужене у спорном периоду имали право за време коришћења годишњег одмора и плаћеног одсуства.

Правилник о платама запослених у Министарству унутрашњих послова из 2006. године прави разлику између коэффицијената (основног и додатног) и стимулативне накнаде предвиђене чланом 9. тог Правилника која представља посебан вид накнаде на коју запослени имају право само за време проведено на раду и за време привремене спречености за рад проузроковане повредом у вршењу или поводом вршења службе. У осталим случајевима одсуства са рада, где спада и период коришћења годишњег одмора и плаћено одсуство, запосленима не припада право на ову накнаду, како то правилно закључује другостепени суд.

Одредбом члана 32. Закона о платама државних службеника и намештеника је предвиђено право на накнаду за време годишњег одмора и плаћеног одсуства обрачунато у истом износу као и да је запослени радио.

Међутим, запосленима у МУП-у плате су уређене Правилником о платама запослених у Министарству унутрашњих послова, којим су утврђени основни и додатни коэффицијенти, при чему су основни коэффицијенти разврстани у 33 платна разреда према пословима радног места, док су додатни коэффицијенти утврђени према статусу полицијских службеника. Овим правилником је запосленима признат и додатак на плату у висини од 0,1 % за сваку пуну годину пензијског стажа због рада под посебним условима, независно од увећања од 0,4% признатом Законом о полицији. За разлику од овог правилника Законом о платама државних службеника и намештеника, чланом 24. – 31., на другачији начин је

регулисан додатак на основну плату државних службеника за рад ноћу, за рад на дан празника који није радни дан, за прековремени рад, оптерећеност на послу и за приправност, о чему се одлучује посебним решењем.

Како се запосленима код тужене плата обрачунава применом коефицијената прописаних Правилником о платама запослених у Министарству унутрашњих послова, који је био донет у спровођењу Закона о полицији, правилно је становиште другостепеног суда да овај правилник не представља подзаконски акт у односу на Закон о платама државних службеника и намештеника, те да нема места примени Закона о платама државних службеника и намештеника приликом обрачуна накнаде плате тужиоцу за време одсуства са рада – коришћење годишњег одмора и плаћеног одсуства.

Имајући ово у виду, те да је чланом 9. став 2. овог правилника искључено право запослених у МУП-у на стимулативну накнаду од 10% за време коришћења годишњег одмора, правилна је оцена другостепеног суда да је тужбени захтев неоснован, из разлога што тужиоцу не припада тражена разлика зараде, нити доспела, а неплаћена камата, као главни дуг, до дана вештачења.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа-судија
Миломир Николић,с.р.**